

ČÁST III

Kapitola čtvrtá

POVAHA A USPOŘÁDÁNÍ NOVÉHO ČLOVĚČENSTVA

Výtah z knihy „Základy lidské duchovnosti“, str. 241 – 244, 4. kapitola, část III.

Povaha a struktura toho, co se v této knize nazývá pseudočlověčenstvem, byla pseudotvůrci zfabrikována tak, aby zadržovala a negovala normální a přirozené plynutí duchovního pokroku. Toto plynutí je esenciálně a substanciálně určující činitel v přirozenosti a struktuře každé sentientní entity či společnosti. Pseudočlověčenstvo bylo nástrojem v rukách negativních sil, které utvářely a ovlivňovaly veškerý jeho život tak, aby se odstranilo jakékoli pravé duchovní uvědomění a odstranil duchovní život. Ať se tedy ukázaly v povaze a struktuře pseudočlověčenstva jakékoli rysy, ve svém nejzazším smyslu a konotaci obsahovaly negativní stavy a procesy.

Pseudočlověčenstvo svou strukturou a povahou odráželo neobvyklou kombinaci dobra a zla, které bylo uměle smícháno dohromady. Nikde jinde ve Stvoření takové rozpoložení neexistovalo a neexistuje. Přítomnost pravé kvality dobra spolu s pseudokvalitami zla byla možná kvůli faktu, že při fabrikování pseudočlověčenstva použili pseudotvůrci živé buňky původních lidských bytostí, které v sobě obsahovaly všechny kategorie a principy života relativního k Absolutnímu životu Nejvyššího. V nich je Nejvyšší vždy přítomen jako ve Svém vlastním. Nic nelze udělat, aby se tato okolnost změnila. Užitím takových zvláštních buněk ve svých genetických manipulacích museli pseudotvůrci zachovat tento základní životní princip. Jedinou věcí, kterou mohli učinit, byla jeho deformace. Princip života ve své ryzí kondici - a tuto kondici museli pseudotvůrci použít - je vždy dobrý a pozitivní. Jeho zdeformovaná verze je vždy negativní a zlá. Odtud pochází směsice pravých principů s pseudopřincipy v živoucí lidské bytosti.

Jelikož se všichni lidé od okamžiku objevení se takových deformací rodili nevědomí, z milosti Absolutní prozřetelnosti Nejvyššího byli s to poznat a získat nějaká pojetí dobra a pravdy i zel a nepravd. Stalo se záležitostí jejich svobodného osobního výběru, který aspekt jejich mysli a osobnosti chtěli zdůraznit a realizovat ve svém životě.

Záměry takové volby obvykle určovaly jedinečným způsobem povahu a strukturu každého jedince bez ohledu na to, jakým způsobem bylo pojetí duchovnosti a ostatních principů ve vztahu k němu zdeformováno či irelevantní. Proto byla v povaze a struktuře pseudočlověčenstva nejdůležitějším faktorem dichotomie dvou stavů a procesů, která ovládala celkový život. Z této dichotomie a z výsledků lidských záměrů s ohledem na jejich pozici či preferenci či důraz na jeden nebo druhý nebo na oba dva vyplývaly neustálé tlaky, stresy, krize, střety, bitvy, obavy, strachy, deprese, války a mnohé jiné duchovní, duševní, emoční, intelektuální, fyzické problémy, které existovaly v průběhu dějin pseudočlověčenstva. Pseudočlověčenstvo od počátku odráželo tyto okolnosti, stavy a procesy.

Struktura a povaha nového člověčenstva se již nezakládá na této dichotomii. Vliv zla a

negativního stavu je eliminován a není dovoleno se vměšovat do rozhodování lidí nebo deformovat jejich pojetí života. Toto je přítomno u každého prostřednictvím faktu, že se to již ve zkušenosti zažilo a prožilo na celé planetě. Za účelem svobody volby je nutné mít ideje zla a negativních stavů a procesů se všemi jejich hroznými a ničivými následky a důsledky. Ale ty nejsou již součástí života Jsou odděleny od lidské mysli a v působení spoutány a zkráceny tak, aby sloužily pravému duchovnímu pokroku člověčenstva. Nevládnou a nepanují již nad člověčenstvem, ale pohlížejí se na ně jako na něco, co slouží dobrému účelu v novém uvědomění si nutnosti se tomu vyhnout, vyhybat a netrápit se tím. Zlo a negativní stav a proces jsou nyní známy jako možnost, která je vždy přítomná jako věc odmítání, kontrastu a potlačování ve srovnání s pozitivními stavy, stavy dobra a jejich procesy. Lze je považovat za něco, co je jako kolektivní „stín“ člověčenstva (užije-li se pojmu, který razil C. G. Jung), co je dobře spoutáno a pod kontrolou, motivujíc příslušníky člověčenstva, aby se tomu vyhnuli za účelem plného uskutečnění svého duchovního pokroku.

Takové uznávání negativního má pozitivní hodnotu ve službě novému člověčenstvu. Je vždy přítomné v povaze a struktuře člověčenstva jako výstraha, jakým způsobem nebýt. Pomáhá se vyhnout nevědomosti o jeho následcích a důsledcích a přispívá to svou energií duchovnímu pokroku. Takže v nejzazším smyslu jsou zlo a negativní stav a proces obráceny Absolutní láskou a Moudrostí Nejvyššího ve služebníky s dobrými a pozitivními účely. Toto je jediný možný následek vzhledem k Absolutní Božské prozřetelnosti Nejvyššího. Ta využije vše na zdůraznění a vítězství pozitivního stavu a procesu. Taková je její povaha.

S takto spoutaným a ovládnutým rozpoložením zla a negativního stavu lze postupně strukturovat člověčenstvo a vytvořit jeho povahu, která zahrnuje tyto následující stavy, procesy, rysy a vlastnosti:

1. Nejvyšší prioritou ohledně struktury a povahy nového člověčenstva je vytvořit znovu skrze všechny dostupné kanály lidské mysli spojení s Nejvyšším, se souvztažnými duchovními čili nejnižšími světy a s intermediálními čili vnitřními světy. Toto opětovné spojení s Nejvyšším a s odpovídajícími souvztažnými světy poskytuje nové uvědomění toho, že vše v činnostech, tvořivých snahách, systémech a životě člověčenstva se vytváří pod přímým vlivem Nejvyššího a při uvědomění a vnímání Jeho/Její přímé přítomnosti, a že vše je vytvořeno za přímé přítomnosti Nejvyššího ve všech aspektech jeho jsoucna a bytí. Tento druh opětovného spojení dostává vše do odlišné perspektivy. Sjednocuje, harmonizuje a vyvažuje všechny aspekty v uspořádání a povaze člověčenstva a činí je produktivním, tvořivým a funkčním celkem.

2. Nové člověčenstvo je uspořádáno takovým způsobem a je mu dána taková povaha, aby se umožnila úplná přítomnost duchovnosti v nejzevnější vrstvě nejzevnějšího přírodního stupně, s nímž člověčenstvo souvztaží. Její přítomností lze tuto vrstvu oživit a plně využít pro duchovní pokrok všeho Stvoření bez výjimky. Poskytuje tomuto stupni smysl a užitečnost jeho jsoucna a bytí v univerzalitě povšečnosti. Bez této duchovnosti by v něm nebylo nic naživu a užitečného. Takové okolnosti by se nemohly tolerovat, protože ve Stvoření Nejvyššího musí vše sloužit nějakému užítku, aby ospravedlnilo své jsoucno a bytí. Přítomnost duchovnosti umožněná strukturou a povahou člověčenstva sídlícího v tomto stupni činí tuto schopnost užitečnosti možnou, dostupnou a funkční.

3. Vše ve stvoření z Nejvyššího slouží zvláštnímu účelu a sleduje zvláštní „linii“ při poskytování užítku v souladu s obsahem a potřebami udržování se, zachovávání se, rozvíjení se, tvořivého přispívání a budování na této „linii“. Struktura a povaha

každého člověka, který se na této „linii“ podílí, je konstruována tak, aby plně přizpůsobila všechny aspekty života a rozvoj nového člověčenstva podpoře tvořivého přispívání a udržování této „linie“. Kvalita, potřebnost, účel a cíl takové „linie“ ovlivňuje uspořádání a povahu nového člověčenstva, které si svobodně, s potěšením a radostí zvolí možnost účasti na tomto podniku. Specifické aspekty této „linie“ jsou známy jen Nejvyššímu a zjevují se člověčenstvu v krocích tak, jak na ní progresivně postupuje k vyplnění své role.

4. Jak bylo již před tím mnohokrát uvedeno, nejzevnější vrstva nejzevnějšího přírodního stupně, kterou obsadilo lidstvo, je nejzazším jevištěm pro projevení se všech příčin, všeho vznikání a všech účinků v konkrétní formě přirozeného chování a jednání lidí. Taková situace určuje a ovlivňuje povahu a strukturu nového člověčenstva, aby se přizpůsobila pro přijímání a projevování všech aspektů tvořivého úsilí všech kroků, úrovní a stupňů a zpětné vazbě jejich výsledků. Proto je struktura a povaha nového člověčenstva utvářena tak, aby byla konkrétním příkladem otevřenosti mysli a srdce, pohyblivosti, ohebnosti, přizpůsobivosti a nastavitelnosti. Tyto vlastnosti se stávají hlavními rysy této struktury a povahy.

5. Protože člověčenstvo uskutečňuje a konkrétně projevuje všechny následky tvořivého úsilí Stvoření na této zvláštní „linii“ jemu přidělené, je uspořádáno tak a je mu dána taková povaha, že se stává konkrétní spojnici mezi všemi dimenzemi, úrovněmi, kroky a stupni, které mají na této „linii“ podíl. Všechny jeho vlastnosti, charakteristiky a rysy jsou tudíž přizpůsobeny tomu, aby sloužily účelu této spojnice. Taková služba určuje specifičnost uspořádání a povahy nového člověčenstva. Jeho hlavními rysy jsou přizpůsobování, přenášení, spojování, ohodnocování, zpětná vazba a propojování všech systémů s podporou náležité funkčnosti vzhledem k těmto aktivitám.

6. Protože nové člověčenstvo obsadilo nejzevnější vrstvu nejzevnějšího stupně hmoty, vyžaduje speciální uspořádání a povahu, aby přizpůsobilo svůj život takovému drsnému prostředí. Vše v této vrstvě se musí pojímat, chápat a vnímat v konkrétnosti jeho projevu. Proto je jednou z charakteristik povahy a struktury nového člověčenstva schopnost transformovat konkrétní myšlení a jeho kategorie do abstraktních a souvztažných významů, což umožní vnímat a pochopit jeho povahu všem předcházejícím krokům a úrovním. Tato schopnost umožňuje plné využití a ovládnutí všech přírodních podmínek, zákonů, struktur a dynamik tak, aby jejich duchovní významy a jejich využití byly zřejmé všemu Stvoření. Veškeré vnější přírodě se tedy umožňuje, aby nakonec posloužila duchovnímu pokroku člověčenstva a všemu ostatnímu Stvoření, které je souvztažně spojeno s člověčenstvem.

7. Nejzevnější vrstva přírodního stupně v sobě a o sobě nemůže svou povahou projevovat jakoukoli soudržnost, jednotu, harmonii či účelovost. Neustále padá zpět na samu sebe a sama sebe pohlcuje. Toto nezvyklé rozpoložení vyžaduje, aby se utvořila velmi zvláštní povaha struktury nového člověčenstva, která by mohla překonat disharmonii, rozpojení a rozklad takového rozpoložení.

Souvztažní činitelé takové kondice určují potřebu rozmanitosti člověčenstva. Je tedy jedním z jeho hlavních rysů být rozmanitým. Rozmanitost musí být konkrétní - kvůli povaze nejzevnější vrstvy. Její konkrétnost se projevuje v korespondujících variacích národů, ras, menšin a skupin, které představují možnost jednoty, jednosti a harmonie v různosti. Ta zadržuje nejzevnější vrstvu nejzevnějšího stupně přírody před odpadnutím vzhledem k její přirozené tendenci k opaku. Taková reprezentace dává těž všemu ostatnímu Stvoření konkrétní příklad této jednoty, jednosti a harmonie a přispívá k duchovnímu pokroku u každého.

8. Rozmanitost povahy a struktury nového člověčenstva a přítomnost všech předcházejících stupňů v ní ve formě souvztažné konkrétnosti jejich vyjádření dále určuje jeho obsah. Kvůli této situaci je nové člověčenstvo uspořádáno tak a je mu dána taková povaha, aby se přizpůsobilo přítomnosti Nejvyššího a konkrétně ji vyjádřilo v aktuálních projevech a vlastnostech nejzevnějšího stupně Stvoření. Hlavními rysy jeho struktury a povahy tedy jsou konkrétní formy intenzity vyjádření a aproximace duchovních vlastností, v nichž je Nejvyšší jako ve svém vlastním, v jejich přírodních a určitých podobách.

9. Kvůli určitosti své povahy a struktury a všech s nimi souvztažných faktorů stává se nové člověčenstvo vyjádřením pocitů, nálad, dojmů a intenzity životního stylu celého Stvoření v konkrétním projevu nejzevnějšího stupně. Veškeré Stvoření, které je korespondenční linií spojeno s novým člověčenstvem, může skrze jeho zvláštní strukturu a povahu prožívat plnost svého vlastního projevu od nejnižších až po nejzevnější stupně a dimenze. Taková zkušenost dále přispívá k duchovnímu pokroku u každého.

10. Povaha nejzevnější vrstvy nejzevnějšího stupně je posledním krokem v posloupnosti tohoto časového cyklu. Kdokoli, kdo si v určitém bodě jsoucna a bytí zvolí účast v této vrstvě, musí mít odpovídající strukturu a povahu, jinak by v ní nemohl fungovat. Proto je struktura a povaha nového člověčenstva budována tak, aby bylo formou, nádobou a plností i úplností duchovního života pro ostatní úrovně a stupně, které jsou na téže „linii“ a spojnici jako člověčenstvo. Být formou duchovního života znamená být v jeho plnosti. To je jedna z hlavních charakteristik struktury a povahy nového člověčenstva.

11. Vše v nejzevnější vrstvě přírodního stupně má relativní, dočasnou a přechodnou hodnotu. Není zde nic stálého a trvalého. Takové rozpoložení vyžaduje strukturování nového člověčenstva tak, aby se mu dala povaha, která ho přizpůsobí k tomu, aby překonalo všechnu nestabilitu svého vlastního přirozeného prostředí, aby jím nebylo nijak negativně ovlivněno. Proto je jednou z hlavních vlastností nového člověčenstva to, že odráží relativnost, přechodnost a dočasnost hodnot, které se odvozují z nejzevnějšího stupně, a ilustruje na konkrétním příkladě, že mohou svým souvztažným projevem užitečně posloužit vyšším, stálým a trvalým duchovním hodnotám. Pokud není snaha získat z této kondice něco trvalého, může být užitečná a posloužit vyšším účelům. V opačném případě to vede - jak ukazuje životní styl pseudočlověčenstva svým příkladem - k duchovnímu chaosu.

12. Nejzevnější úroveň nejzevnějšího stupně nemá sama o sobě a v sobě žádné duchovní principy. Aby mohla užitečně sloužit duchovní progresi, je umožněno se přibližovat a přizpůsobovat všem takovým principům v jejich konkrétním projevu a zobrazení. Proto je nové člověčenstvo uzpůsobeno tak a je mu dána taková povaha, aby bylo s to demonstrovat princip duchovního života a jeho účel konkrétností svého projevu v nejzevnější vrstvě nejzevnějšího přírodního stupně. V této vrstvě se konkrétně projevuje, že účelem každého života je milovat a být milován; dávat a přijímat; sdílet a oplácet; být užitečný, prospěšný a nápomocný, být naplněn, spokojen a šťastný, být tvořivý, produktivní a konstruktivní; radovat se ze života a mít svým jedinečným způsobem radost; a mít konkrétní poznání, že toto je pravým účelem jedincova života a života celého člověčenstva a že konkrétním prováděním tohoto účelu se jedinec konkrétně stává moudrým.

Povaha a struktura nového člověčenstva je konkrétní demonstrací těchto principů a účelu života v nejzevnější vrstvě nejzevnějšího stupně.

Shora uvedený popis struktury a povahy nového člověčenstva je omezen pouze na obecnost svého obsahu. Jakákoli specifická povaha a struktura se projevuje a vyvolává potřebami každého kroku v duchovní progresi člověčenstva. Jak v ní člověčenstvo postoupí, bude vše obecné a zvláštní zjeveno.

Je nutno si pamatovat, že tato struktura a povaha se neustále vyvíjí, utváří a pozměňuje v souladu s potřebami každého kroku duchovní progresi člověčenstva. Proto lze její popis zjevit jen v obecných pojmech. Existuje ovšem přesahující chápání struktury a povahy člověčenstva k tomu, které bylo zjeveno v této kapitole. To přijde ve vhodný čas, jakmile nové člověčenstvo ustanoví svou funkci shora nastíněným směrem.

Uspořádání a povaha nového člověčenstva určuje jeho místo, cíl a účel v univerzalitě povšečnosti.